

Տարեկան գինը 10 լուբլ, կէս տարվանը 6 լուբլ

Թիգլիսում գրված են միմիայն Խմբագրատան ԱՅ

0տարաքաղաքացիք գիմում են ուզգակի
Տիֆլուս. Ռեդակյալ „Մակ“

“ՄԸՆԿ” ԳՐԵԿԱՆԿԵՐՆ ԵՒ ՔԸՆՔՎԿԱՆ ԼԳՈԳԻ 1878 թվական

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ԵՄԵՆ ՕԲ, բացի տօն և տօներին հետեւ օրերից:

Ղրագրի դիքը և պրօգրամման նոյն են մնում: Մենք ստանուա
ենք - ՍԵՓԵԿԵՆ ՀԵՇԵԳԻԲՆԵԲ: ՄՇԱԿՔ տարեկան գին
10 լուբէ է, կես տարվանը 6 լուբէ: Գրվել կարելի է խՄԲԱԳՐԱ
ՏԱՆ մէջ:

ԵՄԵՎԶԵԿՆ ՀՅՈՒՅՆԵՐԸ ծախվում են 5 կոպէկով հատոր
Օտար քաղաքներից պէտք է դիմել հետևեալ հասցեով՝ ՏԻՓ-
ЛИСТЬ Ռեդակցիա «Մշակъ».

Խմբագիր — Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ Ա.ՌԾԵՐԻԿԵՆ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
Գաղաքական վերջին անցքերը. — Ներքին տեսութիւն, Նամակ Ալբալքալարից. Նամակ Քափուից. Նամակ Ալբանդրօպօլից. Ներջին լուրեր. — Այս տաքին տեսութիւն. Ֆըրանսիա. Անգլիա. Նամակ Թիւրքիայից. Արտաքին լուրեր. — Խառն լուրեր. — «Մշակի». հեռագիրներ. — Յայտարարութիւններ. — Տեղեկացոյց:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՎԵՐՁԻՆ ԱՆՑՔԵՐԸ

Ամբողջ աշխարհը կօնգրէսի
վերջանալուց յետոյ այդ ժողովից
իր աշքերը դարձրեց դրա վճիռ-
ների իրազործվելու վրա:

Աւատրիացի զօրքերից Շօսնիայի
գրաւելը կօնդրէսի հետևանքներից
մէկն է։ Աւատրիացիների առաջ
գնալուն մի կողմից արգելում են
Շօսնիայի մահմետական բնակիչ-
ները, միւս կողմից թիւրքաց
ապատամբ զօրքերը, միւս կողմից
էլ թիւրքիայի և Աւատրիայի մէջ
եղած գիպլոմատիական յարաբե-
րութիւնները։

Անթերցողին յայտնի է, որ
կօնգրէսը չորոշեց թէ որքան ժա-
մանակ աւատրիական զօրքերը
պէտք է մնան Բօսնիայի և Հեր-
ցեգովինայի մէջ։ ‘Եորերումս միայն
պյուղիափառ հարց առաջարկեց թիւր-
քաց կառավարութիւնը Աւստ-
րիային ։ Վ արաթէօօպի-մասակ

Թիջնորդութեամբ։ Բացի այս
ժիւքքաց լիազօրը հրաման ստա-
ռաւ թողնել Աւատրիայի մայրա-
քաղաքը։

Ղրագիրները լուր են տարա-
ել իր ժմէ Աստղիան մերժեց

որոշել Յօսնիայի և Հերցեզօվե-
նայի գրաւելու ժամանակամիջոցը
և աւտորիական դեսպան կոմա-
Չիչի թողեց Կ. Պոլխ, դեսպա-
նատան գործերը մի հաւատար-
մատարի յանձնելով:

Անցեալ շաբաթվայ մեր տե-
սութեան մէջ ասել էինք, որ թէ
ռուսաց մամուլը և թէ հասարա-
կական կարծիքը բաւական ան-
հանգիստ էին լինում այն ռուս
զօրքերի համար որոնք պէտք է
մնային Թիւրքիայում։ Եյժմ թէ
մամուլը և թէ հասարակական
կարծիքը բաւական հանգատացել
են, որովհետև ինչպէս հաղորդեց
մեզ այս շաբաթվայ հեռագիրնե-
րից մէկը, ռուսաց զօրքերի հրա-
մանատարը յայտնեց Ռ. Դրանք,
որ ռուսաց զօրքերը չեն հեռա-
նայ Կ. Պօլսի տակից մինչև Բա-
թում և միւս բերդերը չը յան-
ձնվեն ռուսներին, իսկ ուութանը
արդէն հրամայեց մաքրել Բա-

¶ 8:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱԽԱԼՔԱՂԱՔԻՑ

29 յուլի

Ա.իսալքայաք քաղաքը գտնվում է ծովի մա-
երևոյթից վեց հազար ֆուտ բարձրութեան վրա,
առ ունի մօտ վեց հարիւր տուն բնակիչներ,
բոնք բացառութեամբ մի քանի տուն Ա.իսալ-
խայից գալթած հրէաների, լուսաւորչական
այեր են:

Բնակիչները պարապում են վաճառականութեամբ և արհեստագործութեամբ. Ախալքալա-ին Մջապատում է մի ոնքազակ ուսուց

հիւսիսից սահման ունի «Ցիխէ – Շվարի» սարերը, որոնց շարտնակութիւնը տարածվելով շրջապատում են նրան և արևելքից, արևմուտքից կուր գետի ձորը Խրթվիզի մօտ, հարաւ արևելակողմից (չը հաշվելով մի քանի փոքրիկ բարձրութիւններ)։ Մատաթափայ սարերը և հարաւից Զլտր սարերը, և այդպէս Խմալքալաքի գաշտը ունի 650 քառակուսի վերստ տարածութիւն։ Սյդ գաշտի վրա, բացառութեամբ կուր գետի ձորում և Սամսար սարի զառիվայրի վրա ընակվողները, կան 81 գիւղեր, որոնց 45-ի բնակիչները հայեր են, 4-ինը վրացիներ, 17-ին թարաքամաներ, 7-ին խառն թուրքեր և հայեր և վերջապէս 8-ի մէջ ռուս-դուխաբօրներ։ Գիւղացիք ընդհանրապէս պարապում են երկրագործութեամբ և խոտաւէտ տեղերում անսամնապահութեամբ ևս։

Բարձր գիրքի պատճառով կլիման ամառը բարեխառն, իսկ ձմեռը սաստիկ ցուրտ է։ Մանաւանդ մեր գաւառի ամենաբարձր կէտերի վրա գտնված գոխաբօրների գիւղերի բարձրութիւնը (6,800 ֆուտ է) որտեղ բացառութեամբ 1–2 գիւղերի, ցորեն չէ բռնուում մնացեալ գիւղերում։ Մինչև անգամ գարին ևս յաճախ զոհ է զառնում ցրտերին, որ տեսում է սեպտեմբերի սկիզբներից մինչև ապրիլի և շատ անգամ մայիսի վերջերը։

Կն քահանաներին և խորշում քրիստոնեաներից այս գէպքում բերում են իրանց հիւանդներին քահանաների մօտ բժշկվելու համար։ Դիւղացիների աները առ համարտկ-բացառութեամբ մի քանիսի – գետնափոր են և մեծ փողեր են միավում զրանց ջնութեան համար, որովհետպատճի հարկացոր որը անտառի հեռաւորութեան և պատճառութեանդ է զնահատինեմ։ Սոքա բնակվում են մի յարկի տակ անապոնների գոտում, նրա մի կողմ շնած սաքուի մէջ։

Ջմեռվայ պմիսները անց են կացնում անդոզ-ծութեան մէջ՝ երեկոները հաւաքգում են մինչի կամ միւսիք գոմին սաքուն և սկսում են ոյսատմել նէրիաթներ, Պիխաւորապէս այդ հէքրիաթների նիւթերը լինում են սիրահարքեթեան և գանձեր գտնելու վրա։ Այդ միջոցին գիւղացուաչքերը փայլում են անբնական կրակով և նրա երեսի գծագրութիւնը տալիս են նրան այլ եռանդաս որտորդի կերպարանք որ պատրիապում է անակնակալ կերպով յարձակվեց իր զոհի վրա։ «Ախ, — ասում է նաև երթեմնապէտ և եթէ այդ գանձերը իմը լինեին, ինչքան ջումանեզ կը գնէի», միւսը միւսը իր գիւղից բանէ վրա բերում և այդպէս իւրաքանչիւրը իր երկամայզութեան մէջ շնում է օդային ամբոցներ և միայն հէ քիաթի վերջանալուց յետոյ նա արթնանում է և տիս-

Գաւառով մնացած տեղերում առատութեամբ բուսնում են՝ ցորեն, գարի, հաճար, կտաւատ և այլն, իսկ բանջարեղէններից և մրգեղէններից — որոնք զվարապես բուսնում են կուր գետի ձորում, որ մի քանի հարիւրաշափ գուտ ցած է Ախալքալաքի մակերևոյթից՝ կարտօֆիլ, օրի, վարունգ, տանձ, խնձոր, կեռաս, գեղձ, խաղող, և այլն: Այդեղործութիւնը քուրդերի, թուրերի և մասսամբ վրացիների ձեռքին է: Մեր դաւառի թուրքերը ըստ մեծի մասին թիւրքացած վրացիներ են, որ կարելի է նշմարել նրանով ևս, որ նրանք չունեն այն այլանդակ տգելութիւնը որ յատուկ է մօնզօլական ցեղերին: Խսալքալաքի գաւառում կան 5 մեծ և մի քանի մննչան լճեր, որոնց երեքը այն է Թափարալանի, թումանիկովի և Թապասցխուրի մէջ որում են տեսակ տեսակ ձկներ, օրինակ կարմախայտ, լուրջ, մուրծա և այլն, մանաւանդ Թալասցխուր լծում որի մէջ կան միայն կարմրայտ ձկներ և զանազանվում են միւսներից թէ ամեղութեամբ և թէ խոշորութեամբ: Գաւառի առ սարերի վրա գտնվում են ամրոցների և անքերի հետքեր: Ամենքին յայտնի է որ մի ամանակ երբ մեր կողմերը յափշտակութիւն-

նում որ բոլորը միայն առասապեկներ էին թաղած գանձերի մասին պատմված ներքաթները կամ առակները յատուկ են միայն մի ձոյր ժողովրդի, ինչպէս և մեր պիտղացունու որ ապարան պառկած ժամանակը երազումէ պումպղատէր դառնալ:

Ոքան մէծ գործունեութեան ապարէզէ բացված մի ուսումնական և խելացի քահանայի համար: Նա յարգվում է զիվերի մէջ իբրև մի բարձր էակ, և խելացի ու ուստալ քահանան օգուտ քաղերով ժողովրդի միա առաջցրած ներգործութիւնից կարող էր փոխանակ այդ հերիսթներին՝ պատմել ժողովրդին հատուածներ ազգային պատմութենից, բացատրելով անմիաբանութեան և երկպառակութեան առաջցրած վկասները, որոնք պատճառ գարձան մեր ազգի քաղաքական կեանքը կօրցնելու: Նմանապէս կարող էր տեղեկութիւններ հաջորդել գիւղատնետեական գանգազան ժիւղերը բարելաւացնելու մասին, բայց զգբաղգաբար նրանց գիտութեան հորիզոնը առհամարակի առկի բարձր չէ լինում ժաղովրդի գիտութեան: Մակերեսոյնից և շատ անգամ վատ օրինակ են տալիս ժողովրդին:

երի և արդիւնհեղութեան ասպարէզ էլին դար-
ած, երբ մարդու կեանքը և ունեցածը ոչնչով
պահոված չէին, թնականաբար նա պէտք է
մրոցներ շինէր և իր ապահովութիւնը հարկա-
ր ժամանակ որոնէր նրանց մէջ, բայց ժողո-
ուրդը որ ամեն մի բանի անուն է տալիս իր
սսկացողութեան և հաճոյքի համեմատ, Քեօր-

բուն է վերաբերում դրանց հիմնարկութիւնը: Երև ես յիշեցի որ սարերի վրա կան և վաների հետքեր, աւերակներ, դրանց ուստա է գնում դողովուրդը տարվայ որոշեալ ժամանակներում: Ի քանի ուխտատեղիներ բաղկանում են միայն քարակոյտից որի մէջ լինում է մի խաչար միայն: Աւանդութիւններ այդ սրբերի մասն չը կան, բայց այնու ամենայնիւ ժողովուրդը տէ և անուանում է այդ սրբերին սուրբ Յովնէս, սուրբ Գէորգ և այլն: Գիուլարութիւնն կայ դրանում, ինքն սուրբը երազի մէջ երեւմ և յայտնում է նրանց իր անունը:

Գլխաւոր ուստատեղիներից մինը բուռնա-
թի եկեղեցին է, որի արդինքից տարեկան 200
բրլ ստանում է քաղաքիս ուսումնարանը:
Գաւառիս մէջ պակաս չեն և ինքնակոչ բժիշկ-
ու, որոնց մեծ մասը զանազան միջոցներով խա-
մ են պարզամիտ զիւղացուն և իրանց գըր-
նը հաստացնում են: Այս, կան և մի քանի հո-
ր և մարմաւոր բժիշկներ՝ քահանաներ որոնք
ետարան և Նարեկ Կարդալով հիւանդների
ու բժշկում են նրանց.... Զարմանալին այն է
ուլիւխարօները անգամ որոնք սաստիկ ասում

